

Freizeit mal anders

Szabadidő másképp

Eötvös-Schüler im deutschsprachigen Ausland / gimnáziumunk diákjainak német nyelvterületen szerzett tapasztalatairól

Von Studienrat Richard Guth / Guth Richard német nyelvi lektor

(Totis/ Tata, 11. September 2013) Es erstaunt einen (und freut ihn gleichzeitig) immer wieder, dass sich in unserer oft als individualistisch verschrienen Zeit Jugendliche auf die Suche nach Gemeinschaftserlebnis begeben. Nicht anders war es im Falle von Eötvös-Schülern, die heuer zum zweiten Mal in großer Zahl an Workcamps des Ökumenischen Jugenddienstes (ÖJD) teilgenommen haben. Der ÖJD ist eine Einrichtung der Evangelischen Kirche Berlin-Brandenburg-schlesische Lausitz, die jedes Jahr bilinguale (deutsch- und englischsprachige) Workcamps in Deutschland für Jugendliche aus allen Herren Ländern organisiert. Der Grundgedanke ist das Fördern karitativen Tätigkeitssinns, gepaart mit der Förderung des interkulturellen Umgangs, dies im Geiste der Ökumene. So boten die Camps auch dieses Jahr eine interessante Gelegenheit für Eötvös-Schüler Praktisches mit Angenehmem zu verbinden, und dabei auch Land und Leute kennen zu lernen. An dieser Stelle sollen aber die Erlebnisberichte sprechen. **Mindig nagy örömmel fogadja az ember, hogy az individualistának kikiáltott jelenünkben oly sok fiatal keresi a közösségi élményeket. Nem volt ez másként azon eötvösös diákok esetében sem, akik idén másodízben vettek részt nagy számban az Ökumenischer Jugenddienst (ÖJD), a Berlin-Brandenburg-Sziléz-Lausitz Evangélikus Egyháza ifjúsági szervezete által megrendezett építőtáborokban.**

A bilingvális (német és angol nyelvű) workcampek célja a karitatív gondolat erősítése mellett a nemzetek közötti együttműködés elősegítése, mindez az ökuméne jegyében.

Ebben az évben is lehetősége nyílt a résztvevőknek, hogy összekössék a kellemet a haszonnal, nyelvi készségeik fejlesztése mellett. De beszéljenek a diákok beszámolóí:

„Vom 3. bis 17. August war ich mit Martin Stock in einem internationalen Workcamp in Sommerfeld, neben Leipzig, wo wir als Freiwillige arbeiteten. In erster Linie sollten wir in einem Friedhof arbeiten, wir bekamen Arbeiten wie Zaun bauen oder graben, außerdem sollten wir in Dreiergruppen für die anderen kochen. Wir haben vier Tage die Woche gearbeitet, jeden Tag 4-6 Stunden, und das war eigentlich nicht anstrengend, im Gegenteil, wir hatten mit den anderen während der Arbeit sehr viel Spaß. Im Camp waren wir insgesamt 14 Personen, interessante Menschen zwischen 17 und 26 Jahren aus der Ukraine, Tschechien, der Slowakei, Russland, Polen und natürlich aus Deutschland. Wir hatten auch Freizeit, wenn wir nicht arbeiteten, konnten wir fast alles machen, was wir wollten: nach Leipzig reisen, ins Museum gehen oder im Camp bleiben und spielen oder mit den anderen sprechen. Außerdem waren wir in Dresden, in Goseck, in Naumburg und im Leipziger Zoo. Insgesamt war es eine sehr gute Erfahrung für mich, ich konnte mein Deutsch und Englisch üben. Ich habe sehr nette und interessante Menschen kennen gelernt, die ihre eigene Kultur präsentierten. Das einzige Problem war die Kürze der Zeit. Nächstes Jahr möchte ich unbedingt ein solches Camp besuchen, aber wenn es möglich ist, für einen längeren Zeitraum. Ich kann es allen nur empfehlen.“ (Szilvia Németh, 12B)

„2013. július 20.-a reggelén még csak nem is sejtettük, hogy életre szóló kalandban lesz részünk a 12 órás vonatút célállomásaként Berlinben. Mindketten "falusi" gyerek révén, kezdeti nehézségekbe ütköztünk a világvárosban. A 3/4 órás naív, gyerekjeggyel (14 éves korig!!!) való tömegközlekedés után megérkeztünk a Richard-Wagner-Platzra, ami 20 perc séta lett volna a főpályaudvarról. A szállásra érkezve épp a vacsora kellős közepébe csöppentünk, ahol mindenki vizsgálódó tekintettel mért végig minket, miközben kimértük napi adagunkat. A következő napokra csak úgy emlékszem vissza, mint egy jól összeszokott társasággal való 2 hétig tartó szüntelen szórakozásra. Nagyon hamar összekovácsolódott a tábor. Napközben egy sírkertben végeztünk egyeseknek talán kissé bizarr, de számunkra immár hétköznapi cselekedetként számon tartott feladatokat. Sírköveket ástunk ki, síremlékeket bontottunk el és helyükre új páfrányoknak életet adó földet hoztunk. A kemény munka után mindennap lehetőség nyílt a kapcsolódásra és ehhez vezetőink meg is teremtették a kellő feltételeket. Mindenki megtalálta a másokban a számára fontos és baráti értékeket. Mire a búcsú ideje eljött, kilométereket behálózó barátságok születtek. A hazáig tartó 14 órás út kész kínszenvedés volt, de nem az út hosszúsága miatt.“ (Biener Richard és Nagy Kristóf, 12.D)

„Um mal paar Stichwörter zu nennen: Zwei Wochen, aber ein Erlebnis für die Ewigkeit. 16 Jugendliche aus verschiedenen Ländern, aber am Ende wie Geschwister. 14 Tage alte Bekanntschaften, aber die sich so anfühlen wie Freundschaften von der Kindheit an. Ein unbekannter Ort, der zu unserer neuen Heimat wurde.“ (Bence Zábó, 12B)

“Hát nem tudom, most leírhatnám a szokásos sablonszöveget, hogy temetőben dolgoztunk, vasárnap templomba mentünk, láttam a Brandenburgi kaput és a Bundestagot. De ami a legjobban megmaradt bennem, hogy volt egy namíbiai résztvevő a táborban. Az ő estéjén namíbiai ételeket ettünk, kézzel. Mindannyian, németek, csehek, litvánok, lengyelek. Ez az ún. country evening-ek keretén belül történt, amikor mindenki bemutatta a saját országát. Imádták a pörköltünket és a kenyérlángost, amit sütöttünk, egy morzsa se maradt.” (Macher Flóra, 13.B)

Vegyes érzésekkel vágtam neki az útnak, ám a félelmem a megérkezésem pillanatában eloszlott. Nagyon kedvesen fogadtak, nagy kő esett le a szívemről, hogy ilyen segítőkész, barátságos társaságba csöppentem. Gyors ismerkedős játékkal indult a tábor, aminek köszönhetően nagyon hamar oldódott a feszültséget. Kellemesen teltek a napjaink; felváltva dolgoztunk és kirándultunk, buliztunk és beszélgettünk komolyabb témákról is. Életem egyik legérdekesebb és legszebb élményét köszönhetem ennek a tábornak, nagyon hálás vagyok, hogy ennyi új baráttra találhattam, ennyi “kultúrát” megismerhettem. Mindenki nagyon nyitott és kommunikatív volt, így az angol és német nyelv mellett belekóstolhattunk a szláv nyelvek szépségeibe is. Jövőre is részt szeretnék venni valamelyik workcamp-ben, hogy további tapasztalatokat és barátokat szerezhessenek nemzetközi szinten. (Nátrán Nikolett, idén nyáron végzett diáklány)

Auf Erfahrungen anderer Art blickt der Nationalitätenschüler Máté Berke zurück, der das letzte Schulhalbjahr an einem Wiener Realgymnasium verbrachte. **Egészen más jellegű tapasztalatokra tett szert Berke Máté nemzetiségi tagozatos diák, aki egy bécsi reálgimnáziumban töltötte az elmúlt tanév második félévét:**

„Ich hatte die Möglichkeit ein halbes Jahr in Wien zu studieren. Ich ging auf ein Realgymnasium in die 6. Klasse. Sie ist gleich mit der 10. Klasse in Ungarn. Die Struktur der Schule ist ganz anders. An diesem Gymnasium gab es Klassen von der vierten bis zur achten Klasse. Alle hatten einen Laptop mit. Wir machten alles mit Hilfe des Internets. Wir benutzten kein Heft oder Lehrbücher. Wir sahen uns viele Filme (als Unterrichtsstoffe) an, lasen aber auch viele Bücher. Der Unterricht begann um 8 Uhr und endete um 13 oder 14 Uhr. Dann hatten wir ein bisschen Zeit, denn danach sollten wir zurück zur Schule gehen, wenn es Nachmittagsunterricht gab. Nachmittags waren die Wahlpflichtfächer und das Turnen. Es war ein super Erlebnis und eine tolle Möglichkeit die Sprache zu üben. Ich habe eine neue Stadt, eine neue Kultur und bislang unbekannte Menschen kennen gelernt.“ (Máté Berke, 12B)

Verschiedene Wege mit einem gemeinsamen Ziel: Erste Gehversuche in einer globalisierten Welt, in der Auslandserfahrungen viel zählen. **Különböző utak, közös céllal. Első tapasztalatszerző lehetőségek egy globalizált világban, amelyben oly fontosak a külföldi tanulmányi utak.**